

ZARZĄDZENIE MINISTRA FINANSÓW

z dnia 7 czerwca 1965 r.

w sprawie zasad ewidencji kosztów gospodarstw samochodowych w przedsiębiorstwach i instytucjach nietransportowych.

Na podstawie § 5 ust. 1 uchwały nr 287 Rady Ministrów z dnia 16 września 1964 r. w sprawie koncentracji i usprawnienia towarowego transportu samochodowego (Monitor Polski Nr 71, poz. 331) zarządza się, co następuje:

§ 1. Państwowe przedsiębiorstwa i instytucje nietransportowe, posiadające gospodarstwa samochodowe liczące 25 i więcej samochodów ciężarowych, obowiązane są do prowadzenia ewidencji kosztów tych gospodarstw według zasad ustalonych w wytycznych stanowiących załącznik do zarządzenia.

§ 2. Jednoski nadzędne, którym podlegają przedsiębiorstwa prowadzące gospodarstwa samochodowe, obowiązane są do wprowadzenia odpowiednich zmian w wykazach kont oraz w komentarzu do branżowego planu kont ustalającym zasady rachunku kosztów.

§ 3. Zarządzenie wchodzi w życie z dniem ogłoszenia.

Minister Finansów: *J. Albrecht*

Załącznik do zarządzenia Ministra
Finansów z dnia 7 czerwca 1965 r.
(poz. 175).

WYTYCZNE W SPRAWIE ZASAD EWIDENCJI KOSZTÓW GOSPODARSTW SAMOCHODOWYCH W PRZEDSIĘBIORSTWACH I INSTYTUCJACH NIETRANSPORTOWYCH.

§ 1. 1. Koszty gospodarstwa samochodowego liczącego 25 i więcej samochodów ciężarowych należy ewidencjonować na koncie syntetycznym 53 „Działalność pomocnicza”, odpowiednio je wyodrębniając w urządzeniach analitycznych jako „koszty gospodarstwa samochodowego”.

2. Koszty, o których mowa w ust. 1, należy ująć w podziale na następujące pozycje:

- 1) materiały pędne i oleje,
- 2) ogumienie,
- 3) amortyzacja taboru,
- 4) remonty eksploatacyjne taboru,
- 5) płace i ubezpieczenia kierowców i pomocników kierowców,
- 6) delegacje kierowców i pomocników kierowców,
- 7) koszty ogólne gospodarstwa samochodowego.

§ 2. 1. Pozycja kosztów materiałów pędnych i olejów obejmuje wartość zużycia wydanych z własnych magazynów lub zakupionych przez kierowców w publicznych stacjach Centrali Produktów Naftowych materiałów pędnych i olejów.

2. Pozycja kosztów ogumienia obejmuje koszty zużycia ogumienia wydanego na pojazdy samochodowe (również przyczepy), opon i dętek, jak również koszty naprawy ogumienia.

3. Jako koszty amortyzacji wykazuje się amortyzację taboru samochodowego, ustaloną za pomocą stawek amortyzacyjnych zawartych w załączniku do uchwały nr 534 Rady Ministrów z dnia 13 grudnia 1961 r. w sprawie amortyzacji środków trwałych (Monitor Polski z 1961 r. Nr 97, poz. 408, z 1963 r. Nr 10, poz. 48, z 1964 r. Nr 21, poz. 94 i Nr 73, poz. 341).

4. Do kosztów remontów eksploatacyjnych taboru zalicza się:

- 1) prace usługi remontowe taboru samochodowego,
- 2) koszty zużycia materiałów oraz płace pracowników zatrudnionych przy obsłudze technicznej i naprawach taboru samochodowego,
- 3) koszty remontów wykonanych na rzecz gospodarstwa samochodowego przez działalność (produkcję) podstawową lub pomocniczą.

5. Pozycja plac i ubezpieczeń obejmuje płace brutto (łącznie z premiami) kierowców i ich pomocników wraz z narzutami z tytułu ubezpieczeń społecznych bez względu na to, czy stanowią one wynagrodzenie zarówno za czas pracy efektywnie przepracowany na pojeździe samochodowym, jak też za inne prace (np. obsługowo-naprawcze), czy też stanowią wynagrodzenie za czas nie przepracowany m. in. z powodu oczekiwania na naprawę bądź dyspozycję zatrudnienia pojazdu.

6. Do kosztów delegacji zalicza się koszty podróży służbowych kierowców i ich pomocników, związane z eksploatacją pojazdów poza stałym miejscem zatrudnienia tych pracowników.

7. Do kosztów ogólnych gospodarstwa samochodowego zalicza się m. in.:

- 1) płace (łącznie z premiami) wraz z narzutami z tytułu ubezpieczeń społecznych pracowników gospodarstwa samochodowego nie zaliczonych do kosztów podanych w ust. 4 i 5, a m. in. płace nadzoru technicznego w razie prowadzenia własnej stacji obsługi oraz osób kierujących pracą gospodarstwa samochodowego,

- 2) zużycie materiałów przez gospodarstwo samochodowe na inne cele niż określone w ust. 1, 2 i 4 oraz wyposażenie taboru samochodowego (narzędzia itp.),
- 3) amortyzację budynków, budowli, maszyn i urządzeń pozostających w użytkowaniu gospodarstwa samochodowego,
- 4) usługi obce świadczone na rzecz gospodarstwa samochodowego (z wyjątkiem zaliczonych do kosztów podanych w ust. 2 i 4),
- 5) pozostałe koszty związane z działalnością przewozową.

§ 3. 1. W celu ustalenia kosztu jednostkowego wytworzenia usług przewozowych sumę kosztów usług przewozowych w przekroju pozycji tych kosztów, określonych w § 1 ust. 2, dzieli się przez ilość wykonanych jednostek kalkulacyjnych.

2. Jednostkami kalkulacyjnymi usług przewozowych są:

- 1) wozokilometry ogólnego przebiegu pojazdów — dla kosztów wymienionych w § 1 ust. 2 pkt 1—4,
- 2) wozogodziny pracy pojazdów — dla kosztów wymienionych w § 1 ust. 2 pkt 5—7,
- 3) tonokilometry (jednostki pracy przewozowej) — dla ogólnej sumy kosztów usług przewozowych wymienionych w § 1 ust. 2 pkt 1—7.

3. Ilość wykonanych jednostek kalkulacyjnych wynika z odpowiednich sprawozdań z działalności przewozowej za dany okres sprawozdawczy. Sposób obliczania ogólnej ilości jednostek kalkulacyjnych oraz ich definicje podają odpowiednie instrukcje o sprawozdawczości rzeczowej transportu samochodowego, wydane przez Główny Urząd Statystyczny.

§ 4. Jeżeli gospodarstwo samochodowe posiada w użytkowaniu tabor ciężarowy i osobowy, wówczas w ewidencji księgowej należy osobno ująć koszty taboru ciężarowego i osobowego według pozycji określonych w § 1 ust. 2 pkt 1—6. Podziału kosztów ogólnych między oba rodzaje taboru należy dokonać w proporcji do sumy kosztów ujętych pozycjami określonymi w § 1 ust. 2 pkt 1—6.

§ 5. Rozliczenia kosztów świadczeń gospodarstwa samochodowego na rzecz odbiorców tych świadczeń dokonuje się według ogólnych zasad.

§ 6. Koszty prowadzenia gospodarstw samochodowych przez instytucje nietransportowe należy ujmować w ewidencji księgowej zgodnie z obowiązującymi te instytucje przepisami rachunkowymi, według zasad określonych w niniejszych wytycznych.